

Dvanadeseta glava VOLJA

Iskra otново se dolepi do Emo. Tja beshe reshila na vsjaka cena da spi, da spi s nego! Pritiskashe se o ramoto mu i zabavjashe hoda mu. Sjakash iskashe da se slee s nego.

Emo ne znaeshe kakvo da pravi. Beshe ja pregrynal prez ramo i chuvstvashe kak tja trypne, kak cjaloto j syshtestvo se stremi kym nego.

Izvednyzh tja se svleche na edna pejka, kraj kojato minavaha, i obvi ryce okolo shijata mu.

- Shte poludeja! – izsyska tja i zalepi usnrite si o negovite.

Iskra go pregryshtashe strastno, samo s edno zhelanie, Emo da se syglasi da legne s neja.

Emo mylcheshe i stiskashe zybi. Misleshe, che njama da izdyrzh. I pak stiskashe zybi.

Pak trygnaha i Iskra, otpusnala glava na ramoto mu, kaza:

- Emo, da znaesh kak gorja ot strast!

- Izgori! – otvyrna j toj i sys zloba si kaza na um:
“Usojnica!”

- Ako izgorja, shte izgorish i ti!

- Ne iskam.

- A az iskam i dvamata da gorim.O! I ti gorish!

- Gluposti.

- Ti veche ne mozhesh da se vladeesh!

- Kakvo iscash?!

- Nishto drugo, osven da spish s men!

- Njama!
- Njama, no vyrvish do men, trypnesht celija! Shte se syglasish, az znam! Njama chovek na nashata vyzrast, kojto da udyrzhi na instinkta. O! Njama ljubov! Ima instinkt i toj shte ni slee telata!
- Gluposti!
- Tova e istina, no ti ne iscash da e taka! Ti iscash da ima ljubov! O! Ti si strashno zabluden.
- Ljubov ima, no ne u men kym teb.
- A kyde?
- Vseki chesten chovek obicha istinski.
- O, az zabravih, che ti si chesten chovek. A koja obichash? Marina? Az zabravih, che neja.
- To si e moja rabota.
- Da, vjarno. Tykmo tova ne vzeh pod vnimanie. Naistina, ne e moja rabota, a moja rabota e da te nakaram da spish tazi nosht s mene. I znaesh li zashto?
- Ne.
- Ti pyk kakvo li znaesh! Zashtoto sym se hvanala na bas...
- Oho! Vizh ti! Tozi pyt si proigra kartite!
- Zashto?
- Zashtoto mi stana jasen podbuditelja ti.
- Nishto ne ti e stanalo jasno. Tazi nosht shte spish s men, zashtoto ako otkazhesh, shte se razkreshtja, che iscash da me iznasilish.
- Ti si otvratitelna gadina.
- Takava sym si. Dori i Merito ne e po-gadna ot men. A ako ne uspeja po tozi nachin, oshte utre v uchilishteto shte nauchat kakvi li ne gluposti za tebe.
- Zapochvash da zaplashvash?
- Da.

- Mene ne me e strah ot zlite ezici.
 - Shte te dostrashee, kogato ti namaljat povedenieto ili te izkljuchat ot gimnazijata.
 - A kak, da vidim kak!
 - Kogato ostanesh kato riba na suho, shte vidish. Mnogo dobre shte vidish!
 - Ne me e strah.
 - Oho! Ne te e strah!
 - Ne.
 - Strah te e i oshte kak! Shte stignem li skoro?
 - Kyde?
 - O! I pitash kyde! U vas! Kyde!
 - Daleko e, zashtoto vyrvim v druga posoka.
 - Moshenik!
 - Ama ti kakvo si mislish. Kakvoto pochukalo, takova se obadilo!
 - Togava shte otidem u nas. Nashite sa si legnali otdavna.
 - Njama smisyl. Az shte si vyrvja.
 - Mislish, che shte te pusna? O-o, zhestoko se lyzhesh!
- Znaesh kato se razkreshtja, kakvo stava. Ako ne se sybere cjalata milicija tuk, da ne se kazvam Iskra.
- Kakva Iskra mozhe da si ti!
 - Imenno. Takava, che da se zapalish, shte gorish, i dokato sym do teb, njama da izgasnesh.
 - Veche zapochvash da mi dejstvash zle na nervite!
 - Ti si razdvoen kato Faust, zatova sega ne ti izdyrzhat nervite – ot vytreshnata borba, kojato dushata ti vodi s tjaloto. Tjaloto ti me iska, a dushata ti me otblyskva. No tjaloto e materija, a materijata izgrazhda celija svjat. Duhyt li shte pobedi ili materijata?
 - Duhyt.
 - Ti si bil idealist!

- Ne, no znam, che v men duhyt shte pobedi, zashtoto toj e volja.

- I voljata se slomjava.

- Da, slomjava se, no mojata shte se slomi trudno.

- Ti razsyzhdavash kato chovek ot minalija vek.

- Zashto?

- Zashtoto s tezi dumi ti isকাশ da kazhesh, che voljata ti, kojato e duh, shte te izdigne nad plytskite uvlechenija.

- Taka da e!

- Znachi ti priznavash, che si tolkova izostanal!

- Ne sym izostanal, a ti si se vyrnala stoletija nazad, v pyrvobitno-obshtinnija stroj, kogato chovek se e razhozhдал iz gorite na stada i se e razmnozhaval kato zhivotnite, rykovoden naj-veche ot instinkt.

- Gluposti! Koe syvremenno momiche shte te haresa s tezi razbiranija.

- Nikoe, ako vsichkite syvremenni momicheta sa kato teb.

- A mislish,. che ne sa?

- Da!

- Ha-ha-ha! Ta ti shte me umorish! Osven ako ti haresa njakoja mamina dyshterichka i zubracha.

- Ti ne poznavash vrystnichkite si, zatova prikazvash taka.

- Otkyde si siguren, che ne gi poznavam?

- Siguren sym.

- Ti prosto ot inat govorish taka. O! Az se setih! Ti njamash nikakva volja, a samo inat. Magareshki inat. Ti si edno magare na most.

- Radvam se, che mislish taka.

- Zashto?

- Zashtoto iskam da si vinagi zabludena i nikoga da ne ti se otvorjat ochite. A ako iskash da spish s mene samo zaradi edin bas, to kazhi kakyv e i az shte ti go platja. Ne iskam da si imam poveche razpravii s teb. Vse edno, che nishto ne e bilo. Taka shte byde naj-dobre.

- Znachi se uplashi jako, da ne bi da se razdrynkam?

- Da, uplashih se.

- I si go priznavash.

- Az ti kazah, che iskam da zhiveesh samo v zabluda.

- Ti shte me zabluzhdavash!

- Ne az, a ti samata.

- Az shte si otmystja, i to strashno!

- Otmysti si.

- Shte si otmystja!

- Otmysti si, syvremenno momiche!

- Shte te ubija!

- Ubij me!

- Otvratitelen tip!

- Takyv sym.

- Gad!

- Takyv sym.

- Mrysnik! Idiot! Izverg!!!

- Isterichka! Ja mi se mahaj ot ochite.

- Shte si otmystja!

- Otmysti si i vyrvi po djavolite!

I Emo si trygna byrzo kym kyshti, kato ostavi Iskra pred tjah ozlobena ot neuspeha si.

Toj podtichvashe leko, zashtoto mu beshe stanalo dosta hladno.

Izvadi chasovnika ot dzhoba si i go pogledna. Beshe dvanajset chasa.

- Lele! Mnogo kysno stanalo! – si reche toj i prodylzhi
byrzija si hod kym kyshti.

Emo ne znaeshe, che byrza kym svoeto shtastie...